

۲۰۱۷/۰۶/۲۸

پوهندوی آصف بهاند

لنډی او د لنډیو د ثبتولو ستونزه

یو دیرشمه برخه

باد د کابل له لوري راغی
په چا به څنگه، په ما خور ولریدنه

چي دوه خیرن سره یو ځای شي
په مازدیگر کي د صابون صفت کوینه

په همدې نږدې وختونو کې په کابل کې له لطیف لالا (ډوکتور لطیف بهاند) سره په یوه بندار کې ناست وم چې د نورو خبرو تر څنگه یې د لنډی په باب و ویل:

«د نړۍ تر ټولو بې جوړې شعر؛ لنډی ده...»

دا جمله ما سمدلاسه ولیکله او دا دی اوس مې د لنډیو د مقالو په دې برخه کې خوندي کړه.

دغه راز مې چېرې د بناغلي مجید قرار په کومه لیکنه کې د لنډیو په باب دا جمله ولیدله، کاپي مې کړه او دا دی اوس یې دلته خوندي کوم:

«زموږ فلکلور چې تپه لري، نوره یې څه خواري ده.»

د لنډیو د مقالو سلسله (لنډی او د لنډیو د ثبتولو ستونزه) د نویو موادو د نشتوالي په وجه او یا د نورو علمي کارونو د زیاتوالي په دلیل او یا په ورځني ژوند کې د ډیرې بوختیا په وجه، دا ډیره موده همداسې پاتې وه، خو زما دا لړۍ هیره نه وه، هر کله به مې چې د میدیا په بیلابیلو برخو کې کومه داسې لنډی ولیده چې ما ته به بیخي نوي ښکاره شوه، یا به نسبي نوي وه او یا به د پېښو او ځینو مناسبتونو په وجه برابره وه او یا به زما خپله خوښه شوه، نو په ځانگړې پانې کې به مې یاد داشت کړه.

دا دی هماغه یاد داشت کړي او خوندي کړي لنډی، د لنډیو د مقالو (لنډی او د لنډیو د ثبتولو ستونزه) په یو دیرشمه (۳۱) برخه کې د درنو لوستونکو او د لنډیو مینه والو حضور ته وړاندې کوم، یو به مې ښايي کومه نوي لنډی خوندي کړي وي او بل دا چې د لوستونکو پام به دې ته را واړوم چې زما د لنډیو د مقالو کار نه دی هیر او کار مې د نویو لنډیو د ټولولو په برخه کې روان دی.

دا هم څو نوي یا څه نا څه نوي لنډی چې ستاسو مبارک حضور ته یې وړاندې کوم:

جانان په هیڅ نه رضا کیږي
د دروغجن ملا دې ورک شي تعویذونه

چي وعده وکړي پوره یې نکړي
ژبه دې پرې شي چې وعدي پرې نه کوینه

ستا د دیدن ماښام ته ناست یم
زما روژه به تر قیامته پوري وینه

د پاڼو شمېره: له 1 تر 3

روژه د صبر می نیولی
د یار دیدن ته د عمرونو تېرې یمه

د پېشور می غرونه وشول
له نړۍ ملانه می را وباسه لاسونه

آخر به ما په چا حلال کړي
چې په دېوال بشکاره کوي سپین مړوندونه

پر هغولارو کی مورچې دي
چې پرې راتلل به د کوچیانو کتارونه

باد د کابل له لوري راغی
په چا به ځنگه، په ما خور و لېږدنه

بي اوداسه مه راته وایه
ما د زرګي په وینو کړي اودسونه

په بل وطن می پیدا نه کړي
د نارنج ګله ننګرهار ته به درځمه

په بل وطن می پیدا نه کړي
د زره مرهمه کابل جان ته به درځمه

خبري لنډې، لنډې وایه
د لاري سردی څوک به ځي څوک به راځینه

د غم په ورځ می دوست ونه لید
چې خوشالي شي تر مچانو ډېر راځینه

نیکرېزي تاسو پر لاس کيږدئ
زما د خپل ورور په وینو سره دي غبرګ لاسونه

غیرت دي بڼه راته معلوم دی
په جهادي بریتو دي مه وهه لاسونه

ځنگه خواږه، خواږه را ګوري
لمن دي ونیسه چې زره در واچومه

غیرت دي بڼه راته معلوم ده
په رواجي بریتو دي مه وهه لاسونه

په وینبه یو ځلي رانغلي
په خوب کی نښي رالیروي چې در به سمه

کډه یې وکړه را نه لاره
زما نا دانه زرګي مېني لټوینه

که د شهودو لښتی پرې سپور کړي
زهر اخیستی باغ به و نه کړي گلونه

بیا پسرلی شو ونې شني شوي
زما میراته سپینه نه سپري گلونه

د پاڼو شمیره: له 2 تر 3

د چا دادا به ور ته ټینگ شي
پر گلابي شونډو د ژبي سر وهينه

يو كال به بل وطن ته لار شم
چي د ځواني دور دي تير شو را به شمه

غمونه مه كوه جانانه
غمونه وينه وچوي، رنگ زيروينه

گوره چي بيا خدا ونكړي
د زړه زخمونه مي پرون گنډلي دپنه

چي دوه خيړن سره يو ځای شي
په مازديگر كي د صابون صفت كوينه

د يو ديرشمي برخي پای

د پاڼو شميره: له 3 تر 3

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همكاري ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه كړئ maqalat@afghan-german.de
يادونه: دليكني د ليكنيزي بني پازوالي د ليكوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله ليكنه له راليرلو مخكي په ځير و لولئ